

אבנר הולצמן הוא פרופסור לספרות עברית באוניברסיטת תל-אביב, מופקד הקתדרה לתרבות עם ישראל בזמננו ע"ש יעקב ושושנה שרייבר. הוא נולד ברמת-גן ב-1956. ב-1978 החל ללמוד בחוגים לספרות עברית ולתולדות האמנות באוניברסיטת תל-אביב, ובה עשה את שלושת תארייו. עבודת הדוקטור שלו נכתבה בהדרכתה של פרופ' נורית גוברין, וכותרתה 'ממשכיל תורני למהפכן ספרות: מיכה יוסף ברדיצ'בסקי – שנות הצמיחה (תרמ"ז-תרס"ב)'.
ב-1981 החל ללמד בחוג לספרות עברית באוניברסיטת תל-אביב, והתקדם בו עד דרגת פרופסור מן המניין (2001). במהלך השנים לימד והדריך תלמידים גם באוניברסיטה העברית בירושלים ובאוניברסיטה הפתוחה. בין השנים 2000-2004 כיהן כראש מכון כ"ץ לחקר הספרות העברית באוניברסיטת תל-אביב. מ-1987 עד 2019 היה מופקד על 'גנזי מיכה יוסף', ארכיון מיכה יוסף ברדיצ'בסקי בחולון.

אבנר הולצמן חיבר עד כה ששה-עשר ספרים וערך כששים ספרים נוספים, בתוכם מהדורות מקיפות של כתבי מיכה יוסף ברדיצ'בסקי (14 כרכים), חיים נחמן ביאליק (2 כרכים), חנוך ברטוב (6 כרכים) ויצחק אורפז (8 כרכים). הוא פרסם מאות מאמרים, מסות ורשימות ביקורת בתחום עיסוקו, הספרות העברית של הדורות האחרונים. במחקריו דן במלוא הטווח של הספרות העברית מתקופת ההשכלה ועד ימינו. בין השאר חיבר שתי ביוגרפיות של חיים נחמן ביאליק וביוגרפיה של מיכה יוסף ברדיצ'בסקי. על פעלו זכה בפרס ברנשטיין לביקורת מטעם התאחדות המו"לים (1991), פרס לנדאו למדעים ולמחקר מטעם מפעל הפיס (2005), פרס אסרף מטעם האקדמיה ללשון העברית (2012), פרס ס' יזהר לחקר הספרות והוראתה מטעם מכללת לוינסקי לחינוך (2013) ופרס היצירה על-שם לוי אשכול (2019). בשנת 2013 נבחר כחבר-יועץ באקדמיה ללשון העברית.